(10-30.10.2013) Horyzont wolności – projekt artystyczny w areszcie śledczym w Radomiu

Horyzont wolności – projekt artystyczny w areszcie śledczym w Radomiu 10

Horyzont wolności – projekt artystyczny w areszcie śledczym w Radomiu 10 – 30 października 2013

„Horyzont Wolności“ jest kolejnym – po „Wymiarach Wolności“, którego główne wydarzenia rozgrywały się w pomieszczeniach opuszczonego więzienia w Łęczycy i „Labiryncie Wolności“, który był zlokalizowany przede wszystkim w czynnym Zakładzie Karnym w Nowym Wiśniczu – projektem artystycznym, w którym uczestnicy podejmują, jako temat swoich rozważań i działań artystycznych, pojęcie wolności, w kontekście miejsca, gdzie wolność mocno się ogranicza. Do udziału w przedsięwzięciu zaproszeni zostali pedagodzy, doktoranci i studenci głównie związani z Pierwszą Pracownią Interdyscyplinarną na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie prowadzoną przez prof. Zbigniewa Bajka – autora i koordynatora zarówno tej jak i poprzednich edycji projektów więziennych.

Odrębność tej edycji, w stosunku do wcześniej realizowanych projektów w przestrzeniach więziennych, polega na tym, że artyści biorący w nim udział realizują autorskie pomysły w jednym z 22 osobnych pomieszczeń spacerniaków Aresztu Śledczego w Radomiu. Władze aresztu, za sprawą podpowiedzi Dyrekcji

Mazowieckiego Centrum Sztuki „Elektrownia“ w Radomiu, w której to placówce w roku 2010 była realizowana część działań pod szyldem „Wymiarów Wolności“, wystąpiły z propozycją, by artyści profesjonalni zamienili ponure, betonowe ściany pomieszczeń służących jako spacerniaki, na takie, które korzystającym z nich ludziom mogłyby dostarczyć materiału do refleksji, ale przede wszystkim dostarczyć pozytywnych doznań estetycznych. Podejmując to wyzwanie, autor miał świadomość, że pomimo różnego rodzaju ograniczeń, obie strony przedsięwzięcia: artyści z jednej a osadzeni z drugiej, mają szansę doświadczyć czegoś wyjątkowego. Od początku „uruchomienia“ projektów „więziennych“ ważne było to, by służyły one tym, którzy są bezpośrednio w nie zaangażowani, ale także osobom postronnym, chociażby odwiedzającym wystawy prezentujące dorobek uczestników projektów. Poszczególne spacerniaki, to unikatowe, autorskie „przedmioty sztuki“, których autorzy zachowując pełną autonomię wypowiedzi, jednocześnie uwzględniają konteksty społeczne miejsca, w którym tworzą – miejsca bardzo specyficznego również z racji na „walory“ architektoniczno-estetyczne. Wszystko to sprawia, że „w przygodę artystyczną życia“ zaangażowali się tak mocno i bezinteresownie. Kompleks spacerniaków stanie się nie mającą precedensu galerią, dostępną jedynie dla tych, którzy najczęściej ze sztuką nie spotykają się nigdy; labiryntem dającym nadzieję wyjścia i zmiany...

Import 30.10.2013